

C230 – CUL26

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

4 mei 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het onderzoek naar de verschillende mogelijkheden om het VRT-archief te digitaliseren	1
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de digitale switch-over naar HD-televisie	3
Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het taalgebruik bij de procedures voor het Tribunal Arbitral du Sport (TAS) in Lausanne	7
Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de (brand)beveiliging van Vlaams cultureel erfgoed in de Koninklijke Bibliotheek van België	10

Voorzitter: de heer Dany Vandebossche

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het onderzoek naar de verschillende mogelijkheden om het VRT-archief te digitaliseren

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de digitalisering ligt me na aan het hart. De beeldcultuur grijpt steeds meer om zich heen en de archieven moeten optimaal worden bewaard voor het nageslacht. De VRT heeft het meest uitgebreide archief, en het is dan ook niet onbelangrijk dat het op een goede manier wordt behandeld en overgezet op nieuwe dragers. Telkens als er een nieuwe standaard uitkomt, moet het beeldmateriaal worden overgezet. Dat is zo van analoog naar digitaal en van pellicule naar digitaal.

De voorbije maanden is heel wat discussie gevoerd over de archivering. Er bestaat brede consensus over de partijen heen dat daar extra middelen voor moeten worden vrijgemaakt. Deze vraag gaat specifiek over wat de VRT daarover tot op heden heeft gecommuniceerd. Dat zorgt eens te meer voor onduidelijkheid. Ik hoop dat als de beheersovereenkomst er is, er wel duidelijkheid zal zijn. Mijn vraag is ook ingegeven door de postproductiesector in Vlaanderen. Ik ben er groot voorstander van dat in het kader van de digitalisering, alle kansen worden gegeven aan de privé-sector. Ik heb het dan niet alleen over zenders, maar ook over de postproductie.

Er staan in Vlaanderen een aantal machines, onder meer van het merk Grass Valley, die de mogelijkheid bieden om de oude pellicules over te schrijven naar het digitale formaat. Heel veel van die machines worden echter niet gebruikt, hoewel ze zware investeringen van de privé-sector vergen. Ze zijn nagelnieuw en hoogkwalitief, maar draaien niet. De VRT vraagt voor de digitalisering van het archief een bedrag aan middelen, maar de apparatuur is reeds voorhanden in de privé-sector. Waarom worden er geen afspraken met die privé-firma's gemaakt? Moet er een dubbele investering zijn waarbij de VRT die dure apparatuur

aankoopt en afschrijft, terwijl de privé-sector erover beschikt? Ik vind dat zonde, want de bestaande capaciteit wordt niet gebruikt.

Mijnheer de minister, de heer Mary maakt een zeer ruime financiële schatting voor digitalisering van het archief, terwijl voor mij niet duidelijk is hoe hij aan dat bedrag komt. Weet u op welke basis de VRT gekomen is tot die schatting van de budgetten? Gaat het over de aankoop van toestellen die al in de postproductiesector te vinden zijn? Zo ja, is dat dan nuttig? Deze toestellen moeten op heel korte termijn worden afgeschreven, en ze zijn onderhevig aan de jongste digitale ontwikkelingen. Het is vergelijkbaar met computerapparatuur: het gaat sneller dan vroeger.

Is al verder over de digitalisering van het beeldarchief nagedacht in het kader van de onderhandelingen over de beheersovereenkomst? Wat is de vermoedelijke kostprijs? Zijn er verschillende mogelijkheden om het beeldarchief te digitaliseren? Ik verwacht dat de VRT omschrijft welke capaciteit er nodig is om binnen welke termijn het beeldarchief te digitaliseren. Ofwel vraagt de omroep om dit voor 100 percent in eigen beheer te doen en maakt ze duidelijk hoeveel middelen daarvoor nodig zijn, ofwel wordt een en ander uitbesteed aan de privé-sector. Er wordt dikwijls verkondigd dat de VRT de push aan de digitale beeldindustrie geeft. Dit zou een mooi voorbeeld kunnen zijn waarbij 40 of 50 percent van de capaciteit van de privé-sector wordt gebruikt, los van de openbare omroep. Dit zou bovendien een heel duidelijke boekhoudkundige operatie zijn. Bent u bereid om de digitalisering niet alleen binnen de VRT te laten gebeuren, maar om ook de privé-sector te betrekken? Op die manier kan de digitalisering van het beeldarchief worden versneld.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, iedereen heeft er baat bij dat het VRT-archief dat toch cultureel erfgoed is, op de beste manier wordt bewaard en gedigitaliseerd. Daar kan geen discussie over zijn. Hoe zult u dat aanpakken? Binnen welke structuur zal onder meer de digitalisering van het VRT-archief plaatsvinden? Ik zeg 'onder meer' omdat er nog

andere spelers zijn op de mediamarkt. Deze hebben niet zo'n lange voorgeschiedenis, maar moeten toch ook al over een archief beschikken. Ik kan me voorstellen dat de VRT zich de nodige toestellen voor digitalisering kan veroorloven. Als de Vlaamse Regering steunmaatregelen voor innovatie wil treffen, is zij dan bereid om die innovatie ook ter beschikking te stellen van commerciële en/of regionale zenders?

De eventuele steun moet ten goede komen aan de Vlaamse industrie. Nieuwe technieken moeten voor een toegevoegde waarde zorgen, ook op de buitenlandse markt. Houdt de regering daar rekening mee?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het VRT-archief bestaat uit vier aspecten: beeld, muziek, woord en documenten. De digitalisering – een term die we gemakshalve gebruiken – valt uiteen in drie aspecten: restauratie, digitalisering en ontsluiting.

Vooraf de restauratie is enorm arbeidsintensief en heel duur. In de archiefkelders zitten allerlei vormen van dragers gestockeerd. Er zijn banden van verschillende formaten die op diverse oude toestellen moeten worden afgespeeld. Die toestellen worden niet meer allemaal gemaakt, wat de VRT in huis heeft, wordt bijna geconsacreerd en goed onderhouden. Het zijn vaak unicums die het mogelijk maken de oude analoge dragers af te spelen. Heel veel daarvan zijn kapot gegaan en moeten worden gerestaureerd. Banden verzuren bijvoorbeeld, letterlijk zelfs: ze krijgen een azijngeur. Er zijn in het archief bij wijze van spreken medewerkers enkel daarmee bezig. Ze doen zagezegd niets anders dan dozen openen, ruiken of er geen zure geur waar te nemen is en de dozen weer sluiten of optreden. De zaak zit complexer ineen dan louter digitalisering. De VRT schat de totale kostprijs daarvan op 77 miljoen euro. De schatting is gebeurd op basis van een plan. De investering kan een return opleveren voor geïnteresseerde Vlaamse bedrijven.

Het antwoord op uw tweede vraag is neen. We zijn volop aan het onderhandelen over de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT.

Digitaliseren beperkt zich dus niet tot het louter omzetten van materiaal naar digitale bestanden. Bij de digitalisering hoort ook restauratie en ontsluiting. De gehanteerde standaarden zijn hierbij cruciaal. Ik

verwijs in dit verband naar een onderzoeksproject dat bij het Instituut voor Breedbandtechnologie loopt en dat juist tot doel heeft te zoeken naar gemeenschappelijke standaarden voor het uitwisselen en archiveren van audiovisuele data. Dit heeft inderdaad te maken met onderzoek en ontwikkeling, mijnheer Decaluwe. Het zou mooi zijn mocht men gemeenschappelijke standaarden kunnen ontwikkelen. Bij dit project, het IPEA-project of het Innovative Platform for Electronic Archiving, zijn verschillende partners betrokken uit de onderscheiden relevante sectoren zoals de omroepen zelf, maar ook de productiehuisen en uiteraard verschillende onderzoeksgroepen. De openbare omroep participeert actief in dit IPEA-project.

Ik weet niet over welke andere opties u het in uw vierde vraag hebt, mijnheer Verstrepen. Als dit project gelanceerd wordt, zal de markt daar uiteraard bij betrokken worden. We zullen daarmee de innovatieve economie een impuls geven. We zullen daarmee zelfs aan de Europese top staan. Voor de Vlaamse bedrijven die over de apparatuur beschikken om dat allemaal uit te voeren, is dat heel interessant. Dit is ook interessant voor Vlaanderen in het licht van de ontwikkeling van zijn kenniseconomie. Die bedrijven kunnen zelfs eventueel een voorsprong verwerven die hen toelaat om elders op de Europese markt te gaan meedingen. Het is evident dat we bij contracten van die omvang niet zomaar kunnen zeggen dat een bedrijf zomaar kan mee helpen digitaliseren omdat het over de juiste apparatuur beschikt. Uiteraard komt er eerst een aanbesteding. Er zal moeten worden gewerkt volgens het bestek en volgens de geformuleerde standaarden, en de wet op de overheidsopdrachten moet worden gerespecteerd.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Vooral het laatste gedeelte is niet onbelangrijk. Het gaat hier nu niet alleen over capaciteiten. We moeten op voorhand een beetje inzage krijgen: hoe zal dat allemaal in zijn werk gaan en wat zal het kosten?

We hebben een schatting van de kosten gekregen. Ik vraag me af of de hoofdmoot daarvan naar restauratie van film gaat. Dat is inderdaad monnikenwerk, en dan praten we alleen nog maar over pellicule. De frames van films gaan kapot door de slijtage van de lussen en het vergaan van de lijm. Als inderdaad blijkt dat het gros gerestaureerd moet worden, dan

is er toch iets fout met de archivering en de stockering. Het is immers onjuist dat een meerderheid van het beeldmateriaal door de tijd wordt aangetast: dat gebeurt alleen bij bepaalde films en bepaalde jaargangen. De jongste jaren draaide men sowieso met andere standaarden, gaande van de zelfs nog niet professionele U-Matic naar Betacam analoog, Betacam SP tot Betacam digitaal. Die formaten zijn heel gemakkelijk om te zetten en zijn niet zo kostelijk.

Aangezien het hier gaat over overheidsgeld, moeten we daar de nodige vragen bij stellen omdat de waarde van dat beeldarchief zeer groot is. Dat beeldarchief kan ook worden gecommmercialiseerd en dus heel wat inkomsten genereren.

Ik ben deels tevreden met het antwoord, vooral wanneer u zegt dat de postproductiesector in Vlaanderen daarin betrokken kan worden. Verder vind ik het geschatte bedrag nogal vaag.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het gaat inderdaad om een schatting. Eerst moet de aanbesteding gebeuren, en pas dan weten we wat de juiste prijzen zijn. Ik maak groot voorbehoud bij uw uitspraak dat er fouten zouden worden gemaakt bij de bewaring. Ik ben geen specialist, maar ik ben wel onder de indruk van de wijze waarop het archief wordt bewaard. Dat gebeurt in een zeer koele omgeving met professionele zorg. Ik weet niet of de degeneratie te wijten is aan de bewaring. Ook in de privé-sector zie ik een aantal zaken langzaam degenereren. Alles is eindig en gaat op een of andere manier kapot. Het restaureren, het opnieuw aan elkaar lijmen en het afspelen daarvan, ook op oude dragers, vergt een enorme inspanning en heel veel tijd.

Er zal een aanbesteding gebeuren, u hebt het over een openbare aanbesteding. De wet op de overheidsopdrachten moet hier worden toegepast. Ik denk dat het een Europese opdracht zal worden. Ik hoop, en dan deel ik de mening van de heer Decaluwe, dat voldoende Vlaamse bedrijven daar knowhow zullen in verwerven zodat ze binnen Europa een positie kunnen innemen die hen niet meer kan worden afgenomen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we de VRT vragen om het beeldarchief eens te bezoeken. Ik heb het archief al eens bezocht tijdens de vorige legislatuur naar

aanleiding van een vraag over het papieren archief dat zich in het Amerikaans Theater bevindt. Het beeldarchief bevindt zich in de kelders van de Reyerslaan.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de digitale switch-over naar HD-televisie

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ongeveer anderhalf jaar geleden schreef de internationale vakpers dat Europa achterop hinkt op het vlak van HD-televisie. In de Verenigde Staten beschikten op dat moment ongeveer 10 miljoen gezinnen over een HDTV. In Japan keken 6,5 miljoen gezinnen naar HD-televisieuitzendingen. Europa zei toen dat de Britse organisaties BBC en BSkyB en de Franse omroep TF1 in 2006 met HDTV zouden starten. Er werd toen ook gezegd dat de VRT geen plannen had op het vlak van HDTV, wel op het vlak van interactieve digitale televisie.

Onze noorderburen waren sneller dan wij met de invoering van HDTV. Vandaag nemen ze nog meer afstand door de brede introductie van HDTV. Klanten van alle kabelmaatschappijen in Nederland kunnen vanaf deze maand beschikken over beelden in hoge resolutie. In juni zal het WK voetbal volledig beschikbaar zijn op HDTV. Na het WK zullen extra HD-zenders worden toegevoegd aan de pakketten zoals de Discovery-groep, Eurosport enzovoort. Voor het uitzenden van het WK wordt samengewerkt met de Nederlandse nieuwsomroep, de NOS.

HDTV heeft te maken met de digitaliseringsstandaarden. De doorbraak van de nieuwe HDTV heeft te maken met MPEG-4-formaten, met 1.080 lijnen. Europa zal waarschijnlijk voor 50 of 60 hertz kiezen. In Vlaanderen zijn de uitzendingen in HDTV minder ver gevorderd. Alfacam - Euro 1080 is daarmee bezig.

De woordvoerder van Belgacom stelde recent nog heel duidelijk dat er geen concrete plannen zijn. Hij heeft ook niet de indruk dat om digitale televisie te

bekijken, de klanten een speciaal HD-televisietoestel nodig hebben. Telenet stelt dat er over de HD-plannen van de VRT, de VMMA en SBS niet veel bekend is.

In Amerika is men tien jaar geleden geschrokken van de Europese en Japanse voorsprong op dit vlak. Toen was er de eerste versie van HDTV, maar die werd nog niet gecoprimeerd en was dus veel te zwaar. De Amerikaanse overheid heeft toen ingegrepen en kiest dit jaar voor de stelselmatige switch-over naar HDTV en dus voor HD-formaat. Dat betekent dat de hele sector van film en entertainment vanaf nu in HD-dragers zal worden aangeboden aan de Europese kopers, zoals de VRT en de VMMA. Die zeggen dat ze over digitale televisie beschikken, maar dat is een heel andere discussie.

In Europa wordt de ATSC-technologie zoals in de States niet gebruikt, maar wordt de bestaande DVB-technologie gebruikt, bestaande uit DVB-C, DVB-T en DVB-S. Er werd bij de introductie geen gebruik gemaakt van het HDTV-sigitaal in DVB, maar wel van MPEG-2. Vandaag is HDTV in de MPEG-4-standaard perfect mogelijk op alle DVB-platformen, of dat nu terresterieel is, via satelliet of kabel. De infrastructuur in Vlaanderen is dus perfect aanwezig, en er worden steeds meer flat panel screens en plasmaschermen verkocht die klaar zijn voor HDTV. De consument kan er dus over beschikken, en HDTV kan in principe aan de uitrol beginnen. Dit is een summier technische aangelegenheid, waarmee ik wil aantonen dat DVB daarom nog niet digitaal is en dat dit te maken heeft met de beeldkwaliteit an sich zoals we ze op de digitale platformen hebben.

Ik heb vernomen dat de apparatuur van de VMMA volledig klaar is. In veel gevallen draait de postproductiesector ook op hoge resolutie. Die bedrijven gebruiken de HD-standaard, maar wat haalt dat uit als niemand HDTV kan ontvangen? Er wordt gesteld dat de VRT haantje-de-voorste moet zijn in dit verhaal. Ik heb vanmorgen het boekje 'Opdracht van de VRT in een digitaal tijdperk' doorgenomen en daarin staat één zinnetje: 'Digitaal beeld geeft een betere kwaliteit'. De hele wereld schakelt over op HDTV. In Nederland bijvoorbeeld wordt het deze maand nog aangeboden. In Vlaanderen kijken we echter naar ons scherm zonder dat HDTV wordt aangeboden. Het zou dan ook ideaal zijn dat de VRT zo vooruitstrevend is om te switchen naar HDTV, en dat is ook mogelijk.

Mijnheer de minister, hoe ver staat de openbare omroep met HDTV? Hebt u daar zicht op? Wil de VRT die switch-over doen, of is ze daarmee reeds bezig? Is er een tijdsplan uitgezet? Is er in een afzonderlijk budget voorzien om de switch-over naar HDTV te doen?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, ik heb de technische analyse van de heer Verstrepen aandachtig beluisterd. Ik heb zelf onlangs in Harelbeke een beurs geopend van de satelliet-hoppers, waar de West-Vlaamse kabelmaatschappij WVM een dag in HDTV heeft uitgezonden. Ik kan bevestigen dat dit technisch mogelijk is.

In de States kijken al meer mensen HDTV dan analoog. Dat is een evolutie, maar geen spectaculaire revolutie. Het komt ook in Vlaanderen, maar het zal traag gaan. Het is dan ook mijn mening dat we niet iedereen moeten opjagen om zware investeringen te doen.

Mijnheer de minister, Europa stelt 2012 voorop voor de digitale switch-over. Zoals gezegd zal het een trage evolutie zijn. Op welke manier bereidt de VRT zich daarop voor? We hebben van Alfacam gehoord dat er met Telenet en Belgacom wordt onderhandeld om de digibox volgend jaar in te ruilen voor een HD-settop-box. Ik weet niet of het allemaal zo'n vaart zal lopen en of de consument bereid is om daar meer voor te betalen. Het voordeel dat we hebben ten opzichte van Japan, de VS en het VK is dat we hier via de kabel al op een zeer goede beeldkwaliteit kunnen rekenen. Zal de consument dan nog meer willen betalen voor een iets betere kwaliteit? Op welke manier kan de Vlaamse Regering op dat vlak een bijdrage leveren in het Vlaamse medialandschap tegen 2012?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, we moeten een onderscheid maken tussen de analoge switch-off en switch-over via de ether, het digitale aspect en HDTV. Dat zijn drie verschillende dingen die we niet door elkaar mogen halen.

De VRT gaat ervan uit dat de kabelmaatschappijen en Belgacom binnen ongeveer twee jaar voldoende klanten zullen hebben die digitale televisie kunnen ontvangen. Ik heb zelf een prognose laten doen door professor Dejonghe. Die wijst uit dat tegen het einde

van dit jaar 20 percent van onze gezinnen digitaal zal zijn aangesloten. Tegen eind 2007 zal dat 30 percent zijn.

Ik weet niet waar u de cijfers haalt waaruit blijkt dat Nederland al veel verder staat. Uit de cijfers van 2004 waarover ik beschik, blijkt dat in Nederland 11 percent van de kijkers digitaal kijkt, in Frankrijk 20 percent en in het VK 60 percent.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb geen cijfers gebruikt op het vlak van digitale televisie. Ik heb enkel naar Nederland verwezen voor HDTV.

Minister Geert Bourgeois: HDTV kan pas worden ontvangen als iemand over digitale televisie beschikt.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb geen cijfers gegeven over kijkers van HDTV.

Minister Geert Bourgeois: U hebt geen cijfers gegeven, maar wel gezegd dat ze in Nederland veel verder staan. HDTV ontvangen kan pas als er digitaal wordt ontvangen. Ik geef u de cijfers enkel ter informatie mee. Vlaanderen heeft met de remmende voor­sprong nu al een vrij groot aantal digitale abonnees. Ik weet niet of de prognoses zullen uitkomen, maar ik weet wel dat er bij Telenet nog geen MPEG-4-boxen zijn. Via Telenet kan dus op dit moment geen HDTV worden ontvangen.

Wat de toestellen betreft, is er voldoende aanbod. De VRT zegt me dat 50 percent van de vandaag verkochte televisies vlakke schermen hebben. Daarvan is 50 percent HD-klaar. Slechts één op vier van de verkochte televisies is dus een HD-televisie. De penetratiegraad van HD-toestellen wordt op dit ogenblik op 3 percent geschat. Mijnheer Verstrepen, u zegt dat de consument helemaal klaar is, maar volgens de VRT beschikt slecht 3 percent over een HD-toestel. We zijn het erover eens dat het over de beeldkwaliteit gaat. Dit heeft niets te maken met digitale televisie of interactiviteit. Het is een mooi supplement. Wie HDTV heeft gezien, weet dat het om prachtige beelden gaat.

Volgens de VRT leiden die cijfers ertoe dat pas vanaf 2008 een HD-geproduceerd aanbod echt zinvol is. De omroep houdt uiteraard rekening met deze evolutie. Het is evident dat in de beheersovereenkomst 2007-2011 aandacht zal worden besteed aan de noodzaak om naar HD-productie over te schakelen.

De grootste kwaliteitsverbetering van HD is in de eerste plaats te verwachten bij fictieprogramma's en evenementen, zoals muziek en sport. De VRT neemt al jaren de zondagavondfictie in HD op. Ik denk dan aan programma's zoals Flikken en Witse. De openbare omroep heeft de voorbije jaren ervaring opgedaan met de productie van andere HDTV-programma's, zoals concerten. Ook Eurosong for Kids bijvoorbeeld werd door de VRT opgenomen in HD voor heel Europa, maar werd in Vlaanderen in standaarddefinitie uitgezonden.

De VRT bereidt de productie- en uitzendapparatuur voor op de productie in HD van het televisieaanbod. Bij elke nieuwe investering in apparatuur – enerzijds bij de uitbreiding van het bestaande materiaal en anderzijds bij de vervanging van oud materiaal – zorgt men ervoor dat het om HD-apparatuur gaat.

Ik wil nog eens terugkomen op de switch-over. Mijn beleidsnota gaat over de switch-off van analoge uitzendingen over de ether. Er kijken nog 3 percent van de Vlamingen analoog via de antenne. De streefdatum om dit te veranderen was ten laatste tegen 2012, maar het zal waarschijnlijk iets vroeger gebeuren. Dit heeft hier echter niets mee te maken. Wat de kabel betreft, heb ik aan de Europese Commissie laten weten dat wij marktgedreven willen werken. We zien dat het inderdaad marktgedreven vooruitgaat, ondanks de remmende voorsprong dat de huidige analoge kabelkijkers al een heel groot aanbod en bovendien al een sterke kwaliteit krijgen.

High definition is enkel een andere vorm van digitale televisie en de switch-over heeft dus in wezen niets te maken met HD. De switch-over die nu gebeurt via de kabel – zowel Telenet als Belgacom zijn volop abonnees aan het werven – staat los van de HD. Tenzij ik me vergis, is het zelfs zo dat Telenet de MPEG-4-boxen nog niet heeft verspreid. De Telenet-abonnees kunnen HD zelfs niet ontvangen. Telenet en Belgacom hebben wel beide een digitaal tv-aanbod, maar hun decoders zijn nog niet klaar voor HD.

HD-netten worden reeds doorgegeven via de satelliet. Dat klopt, denk maar aan Euro 1080. HD via DVB-T is niet de toekomst. Het zou in de praktijk wel kunnen, maar het zou teveel frequentieruimte kosten om nog een voldoende aanbod via DVB-T te kunnen verspreiden.

Volgens u is de consument voor 100 percent en de particuliere omroepen bijna 100 percent klaar. Ik heb

me daarover geïnformeerd bij de particuliere omroepen. Ze hebben me met een zekere openheid geantwoord. SBS liet weten dat het dossier van HDTV op de voet wordt opgevolgd, maar dat er op dit moment nog geen plannen zijn betreffende producties, in tegenstelling tot de VRT. Wel heeft SBS samen met de VMMA de HD-rechten aangekocht voor het WK 2006. De VMMA geeft ongeveer hetzelfde antwoord, en zegt dat de Vlaamse tv-schermen nog helemaal niet klaar zijn voor HDTV. Dat zegt de VRT ook: amper 3 procent van de kijkers heeft een HDTV-scherm. De VMMA deelt nog mee dat veel van haar buitenlandse aangekochte programma's niet van HD zijn. De maatschappij gaat erin investeren, gespreid in de tijd. Ik moet uw uitspraak dus nuanceren, de particuliere zenders zijn helemaal niet "bijna 100 procent" klaar.

Dan kom ik bij HD in onze buurlanden. Vanaf 1 januari 2004 zijn vanuit Vlaanderen de eerste commerciële proefuitzendingen in HDTV-kwaliteit in Europa gestart. Deze uitzendingen worden verzorgd door Euro 1080 onder de namen HD1 tot en met HD5. Ik heb begrepen dat de meeste commissieleden het bedrijf bezocht hebben.

In oktober 2004 zijn de Duitse satellietkanalen Sat1 en Pro7 begonnen met de eerste HDTV-uitzendingen. In Nederland plannen de kabelbedrijven Essent, Casema en UPC de introductie van hogedefinitietelevisie in het tweede kwartaal van 2006. De klanten van Essent, Casema en UPC zullen hierdoor van de uitzendingen van het WK voetbal 2006 kunnen genieten in de allerhoogste beeldkwaliteit.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

Ik wil eerst een technisch punt belichten. HDTV werkt met een compressiestandaard van MPEG-4 die veel minder bandbreedte inneemt dan MPEG-2. Dat laatste bleek een probleem te zijn voor de DVB-T om op hoge definitie beeld door te sturen. MPEG-4 is een veel grotere compressie, wat wil zeggen dat het normaal gezien, volgens de technenuten, wel zonder problemen mogelijk zou zijn in DVB-T.

Er moet me iets van het hart betreffende het antwoord van de VRT. De VRT vindt dat het allemaal niet zo snel moet. Daar kan ik het mee eens zijn, wie altijd de eerste wil zijn, kan wel eens uit de bocht

gaan. Naargelang de vraag echter geeft de VRT een ander antwoord. De markt zou niet klaar zijn voor HD, het percentage HD-schermen is te laag. Aan de andere kant vraagt de VRT wel bakken vol geld om voor te zijn op iedereen betreffende themakanalen en digitale en interactieve tv, waar de consument nog minder klaar voor is, want daar is naast een tv nog andere apparatuur voor nodig.

De VRT rammelt met onze edele delen. Dat antwoord van de VRT verwijst ik naar de prullenmand, mijnheer de minister. Het is het een of het ander. Dat antwoord is een lachertje. Dat wil ik sterk benadrukken.

Wanneer moet een zender daarmee beginnen? Het leuke is dat de VRT al gedeeltelijk start met productie. Daarbij is niet duidelijk of het om de VRT zelf gaat of om productiehuizen die programma's leveren aan de VRT. Dat is immers weer een andere kwestie. Misschien staan die productiehuizen verder dan de VRT zelf. In die zin heb ik het niet over het productieaanbod, dat is nog een minderheid, maar over de driedubbele standaard die nu wordt aangeleverd. Ik noem het de dispatching.

Mijn vraag aan de VRT is: hoe zit het met de regie en met het doorsturen van de beeldsignalen? Ik heb het niet alleen over de postproductie, maar puur over de evolutie van de switch-over. De term switch-over mag trouwens niet alleen worden gebruikt voor de overstap van analoog naar digitaal, maar ook voor de overstap naar een andere standaard. Dat zou tot verwarring kunnen leiden inzake de definitie van switch-over.

Het antwoord daarop van de VRT stelt me dan weer enigszins gerust. Bij vervanging van apparatuur wordt gekozen voor HD-toestellen en -hardware. Als de heer Mary morgen komt vertellen dat hij extra middelen nodig heeft voor HD-apparatuur, dan klopt dat niet, want oude toestellen worden nu al vervangen door HD-apparatuur. Dat zit nu al in het programma.

We hebben weinig of niets te zeggen over de kabelmaatschappijen. Daar rijst een probleem. De heer Decaluwe heeft gelijk, de beeldkwaliteit tussen analoge kabel en digitale is niet zeer groot. Dat zal niet tot een grote stormloop leiden. Ik noem dat een normaal beeld, wat we vandaag kennen, dat is een beeld met een MPEG-2-decoder. Ik daag u allen uit om het HD-beeld te beoordelen. Ik zal ter illustratie eens

een dvd-speler met HD meebrengen. Dat is niet heel duur. U zult versteld staan van het verschil in kwaliteit met het huidige beeld dat we via kabel ontvangen. Het HD-beeld is enorm veel fijner en beter dan een gewoon digitaal beeld. Het zal dan wel duidelijk zijn dat HD een meerwaarde biedt.

Ik ben dus ontgoocheld in het antwoord van de VRT. Ik zal dit dossier natuurlijk op de voet blijven volgen. Ik ga ervan uit dat u dat ook doet en de VRT nog wat meer aan de tand voelt.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Verstrepen, ik kan begrijpen dat u ontgoocheld bent in de antwoorden van de VRT en mijzelf. Uw vraag valt immers totaal in duigen.

Ik ben het absoluut niet met u eens. Ik lees in uw vraag: 'Met andere woorden, de Vlaamse consument is helemaal klaar voor HDTV.' Maar de VRT laat weten dat er slechts 3 percent van die toestellen zijn. Bovendien weet u ook dat de distributeurs er helemaal niet klaar voor zijn. We zijn nog volop bezig met de omschakeling van analoog naar digitaal via de kabel en Belgacom. Ik heb u de prognose gegeven.

Verder zegt u: 'Ook in Vlaanderen stellen we vast dat de commerciële zenders bijna voor de volle 100 percent klaar zijn. Met andere woorden zouden deze zenders bij wijze van spreken morgen reeds hun switch-over kunnen maken.' Ik heb de commerciële zenders gecontacteerd, ik heb u hun antwoord gegeven. Dan nog gaat u door over uw ontgoocheling in de VRT, hoewel de VRT antwoordt dat de apparatuur stelselmatig wordt vervangen bij vernieuwing, uitbreiding en vervanging. De VRT maakt ook al producties met HD. Daarmee staat de zender verder dan de commerciële stations. Dat houdt geen waardeoordeel in. Tot slot zal de VRT volledig de markt van toestellen en distributie volgen.

Laat ons ernstig zijn, mijnheer Verstrepen: volgens mij is de VRT goed bezig. Het huidige item is de digitalisering, HD is een extra evolutie. De marktvoorwaarden zijn wat ze zijn. Ik neem aan dat die toestellen almaar goedkoper zullen worden, zodat de consument ze makkelijker zal aankopen. Vandaag is slechts één op vier nieuwe toestellen HD-klaar.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik ben blij dat u zo enthousiast reageert op mijn vraag, mijnheer de

minister. Ik zal de vergelijking doortrekken. U vindt mijn redenering onzinnig, maar als ik daarop voortborduur, moeten we geen geld meer pompen in DAB. Er is nog minder dan 1 percent DAB-ontvanger in Vlaanderen, maar de VRT spendeert er massa's geld aan.

Minister Geert Bourgeois: Dat heb ik niet gezegd.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik probeer u met een vergelijking duidelijk te maken wat ik bedoel. Ik ben ontgoocheld in het antwoord van de VRT. Als u die tegenstelling niet ziet, is dat jammer, maar dat is uw zaak. De ene keer is er geen markt en de andere keer dan weer wel. U weet goed genoeg dat de VRT geen duidelijk antwoord gegeven heeft. Het zou er trouwens nog aan ontbreken dat de nieuwe apparatuur niet HD-klaar is. Als we die redenering aanhouden, mogen we geen budgetten meer geven voor DAB, want daar is de markt nog minder klaar voor.

Minister Geert Bourgeois: Nog één ding: ik heb niet gezegd dat daar geen geld kan naartoe gaan.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, u probeerde mijn vraag weg te knikken.

Minister Geert Bourgeois: Heel uw vraagstelling stort als een kaartenhuisje in elkaar.

De heer Jurgen Verstrepen: Neen, dat klopt niet. U hebt gewoon geen antwoord op mijn vraag. U hebt slechts één antwoordje op een briefje van de VRT. U weet niet eens waar de VRT staat met HDTV. Zo simpel is het.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het taalgebruik bij de procedures voor het Tribunal Arbitral du Sport (TAS) in Lausanne

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, in februari 2005 stelde de heer Dedecker al een vraag over het Tribunal Arbitral du Sport of het TAS.

Recent kwam het TAS weer in het nieuws met de zaak van Ben Berden. Hij werd voor zijn dopinggebruik veroordeeld door de disciplinaire commissie van de Vlaamse Gemeenschap. Hij tekende tegen deze tuchtveroordeling beroep aan bij het TAS. De procedure voor het TAS geeft echter aanleiding tot problemen. Dat is vorig jaar al gemeld, maar er is blijkbaar niets veranderd.

Op 25 september 2002 erkende voormalig minister van Sport, de heer Vanhengel, bij ministerieel besluit de interne tuchtregeling van de UCI, van de Koninklijke Belgische Wielerbond en van de Wielerbond Vlaanderen. Deze erkenning ging in op 1 oktober 2002 en geldt voor een termijn van vijf jaar. Vanaf dat ogenblik is de tuchtreglementering van de Wielerbond erkend zodat de Wielerbond zelf tuchtstraffen kan opleggen wegens dopinggebruik. Hieruit volgt eveneens de erkenning van het TAS in Lausanne vermits de beroepsprocedure voor het TAS onderdeel is van de tuchtregeling van de KBWB.

Er is echter een probleem. Een tuchtprocedure die voor het TAS in Lausanne wordt gevoerd, gebeurt in het Frans of in het Engels, tenzij het tribunaal akkoord zou gaan met een andere werktal waarbij de kosten van tolken en vertalingen ten laste wordt gelegd van de partij.

Reeds in februari 2005 werd u over deze problematiek door de heer Dedecker ondervraagd. U antwoordde toen – en ik citeer: ‘dat u de kwestie van het taalgebruik zou agenderen. De sportbeoefenaar mag niet van de goodwill van het TAS afhankelijk zijn. Bovendien wil ik op deze manier de rechtszekerheid dienen. Een intrekking van het ministerieel besluit is momenteel niet aan de orde. Het is mijn bedoeling dit probleem in dialoog met de betrokken sportverenigingen op te lossen. Ik kan hier nog aan toevoegen dat dergelijke procedures volgens mij in de eigen taal en zo kosteloos mogelijk moeten worden gevoerd. Ik zal hier tijdens de komende besprekingen rekening mee houden. Ik weet dat ik nog altijd een stok achter de deur heb.’

Mijnheer de minister, nu blijkt dat u bij ministerieel besluit van 1 juni 2005 de procedure in hoger beroep bij het TAS hebt ingeschreven in het oorspronkelijke ministerieel besluit van 25 september 2002. Het tweede lid van artikel 1 van het MB van 25 september 2002, zoals gewijzigd door het MB van 1 juni 2005, bepaalt: ‘(...) ter beoordeling in eerste aanleg worden toevertrouwd aan de disciplinaire commissie

van de KBWB bevoegd in dopingzaken, en in hoger beroep aan het TAS.’ Tot op heden blijkt echter geen oplossing te bestaan voor de problematiek van het taalgebruik in de procedure voor het TAS.

Mijnheer de minister, in februari 2005 deelde u mee dat u de kwestie van het taalgebruik zou agenderen, terwijl in juni 2005 een ministerieel besluit van u op officiële wijze de beroepsprocedure voor het TAS invoerde, zonder dat de problematiek van het taalgebruik werd opgelost. Werd dit punt besproken met de KBWB, het TAS of andere organen?

Zal het TAS zijn procedurereglement, namelijk artikel 29, waarin het taalgebruik is geregeld, aanpassen zodat de procedure in de taal van de beklaagde verloopt? Zult u aan de KBWB en het TAS laten weten dat u de erkenning in het MB van 25 september 2002 intrekt indien er geen aanpassing komt van het reglement waarbij een wielrenner uit Vlaanderen het recht moet hebben om zijn tuchtprocedure in beroep in het Nederlands te laten verlopen?

De erkenning conform het MB van 25 september 2002 geldt slechts voor een periode van 5 jaar, ingaande op 1 oktober 2002, zodat de erkenning automatisch vervalt op 30 september 2007. Zult u de erkenning verlengen indien geen wijziging wordt doorgevoerd aan het TAS-reglement inzake het taalgebruik?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: De beroepsprocedure bij het TAS is inderdaad ingevoerd bij MB van 25 september 2002 door mijn voorganger en opvolger, de heer Vanhengel.

Deze oorspronkelijke erkenning van de interne tuchtregeling van de UCI, de KBWB en de WBV in verband met dopingpraktijken werd op vraag van deze sportverenigingen gewijzigd bij ministerieel besluit van 1 juni 2005. Dit besluit beperkt de erkenning waardoor de erkende interne tuchtregeling nu enkel nog van toepassing is op een beperkte categorie van wielrenners. Het merendeel van de wielrenners valt niet meer onder deze procedure en gaat dus niet meer naar het TAS.

Dit heeft tot gevolg dat dopingpraktijken die als gevolg van de criteria van het dopingreglement van de UCI onder het toepassingsgebied van dit dopingreglement vallen, in eerste aanleg verder wor-

den behandeld door de disciplinaire commissie van de KBWB die bevoegd is in dopingzaken met mogelijkheid tot beroep bij het TAS. Alleen voor de elite-renners zal er een procedure zijn. Het MB bepaalt dat deze procedure wordt georganiseerd door de respectieve sportfederaties en dat er een beroepsprocedure is bij het TAS. Voor alle andere wielrenners wordt de procedure geregeld door de Vlaamse Gemeenschap. Voor hen is er geen beroepsprocedure voor het TAS.

Op een bepaald moment was er een geschil tussen de UCI en mezelf. De UCI dreigde ermee om alle internationale wedstrijden in Vlaanderen te verbieden. We hebben dan ook voor het overgrote deel van de wielrenners de beroepsprocedure bij het TAS uitgeschakeld. Voor de beroepswielrenners is de beroepsprocedure bij het TAS echter verankerd.

Op 2 maart 2005 werd op mijn kabinet de kwestie van het taalgebruik besproken met de UCI en de KBWB. Het procedurereglement van het TAS wordt vastgesteld door de International Council of Arbitration for Sport of afgekort, de ICAS.

De proceduretalen zijn het Frans en het Engels. Het is niet realistisch om voor deze beperkte groep van wielrenners te verwachten dat de ICAS ermee zou instemmen de procedure voor het TAS systematisch te laten verlopen in de taal van de sporter. Het TAS is een unieke, internationale instantie, die in beginsel niet in alle mogelijke talen van de wereld kan werken.

Mijnheer Van Dijck, ik wijs u op mijn antwoord op een vorige vraag om uitleg waarin ik meedeelde dat procedures voor het TAS in het Nederlands niet onmogelijk zijn. In ieder geval zou een wijziging van de taalregeling van het TAS in internationaal verband moeten worden aangekaart. Er blijkt een ruime internationale consensus te bestaan over het TAS en zijn taalregeling. Eén land alleen maakt dan ook weinig kans om daar verandering in te brengen.

Een intrekking van de erkenning is momenteel niet aan de orde. De erkenning slaat enkel op inbreuken die in Vlaanderen worden begaan. Vlaamse renners die dopinginbreuken zouden begaan buiten Vlaanderen, zijn in elk geval onderworpen aan de UCI-reglementering en de bevoegdheid van het TAS. De intrekking van de erkenning zou daar niets aan veranderen.

Als we in Vlaanderen een Chinees betrappen op dopinggebruik, zal de procedure uitsluitend in het

Nederlands verlopen, zelfs indien het gaat over een amateur. We hebben zelfs geen mogelijkheid opgenomen om de procedure in een andere taal te laten verlopen.

Dopingbestrijding in de sport is een internationale aangelegenheid. De internationale context betreft dan vooral de implementatie, weliswaar gefaseerd, in de interne regelgeving van Vlaanderen van de WADA-code via de internationale conventie van de Unesco tegen dopinggebruik in de sport. De ratificatieprocedure ter goedkeuring van deze conventie loopt. Staten worden er met deze conventie, die eenparig is goedgekeurd in Parijs op 19 oktober 2005, toe verbonden om maatregelen te nemen betreffende dopingbestrijding en zich te conformeren met de beginselen van de WADA-code.

Deze code schrijft in elk geval voor dat na de disciplinaire afhandeling door de nationale antidopingorganisatie, de NADO, de elitesporter en eventueel de internationale federatie of het WADA het recht hebben beroep aan te tekenen bij het TAS over de uitspraak van het orgaan op nationaal niveau.

Samengevat: de aanvaarding van de WADA-code impliceert de erkenning van het TAS als het hoogste beroepsorgaan in sporttuchtzaken. Vlaanderen moet dit volgen op basis van de Verklaring van Kopenhagen van 2003 en de Unesco-Conventie van 2005. De Vlaamse Gemeenschap is altijd voortrekker geweest in de internationale strijd tegen doping. Ikzelf lig mee aan de basis van de oprichting van het WADA.

De sporter kan zich voor het TAS laten bijstaan door een advocaat of een andere raadsman. Deze bijstand draagt ook bij tot het begrijpen door de sporter van de procedure.

Het TAS steunt op een zeer brede internationale erkenning in de sportwereld. Ook in de internationale juridische wereld wordt de rechtspraak van het TAS vaak als kwaliteitsvol en ernstig omschreven. Uiteraard zijn er mogelijkheden tot verbetering. In het kader van de evaluatie van de WADA-code en de voorziene consultatierondes zal ik de zorg voor de rechtsbescherming door het TAS in dopingtuchtzaken onder de aandacht brengen.

Intussen hebben we heel de dopingreglementering en alle uitvoeringsbesluiten aangepast aan de WADA-code. We hebben hetzelfde gedaan voor de TAS-procedure. Op dit ogenblik is het niet mogelijk om eenzijdig iets af te dwingen inzake het taalgebruik

binnen het TAS. We staan er op dat vlak trouwens alleen voor. Er leeft op internationaal vlak weinig gevoeligheid over het taalgebruik. Die gevoeligheid bestaat in Vlaanderen wel, en ik zal daarop blijven wijzen.

De procedure is beperkt tot de eliterenners, en dat maakt het probleem iets minder zwaar. Zij zijn doorgaans goed geïnformeerd en hebben een degelijke sportieve en andere omkadering. De meeste van die renners krijgen van hun ploeg de nodige uitleg en de gepaste vertaling bij heel de procedure.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, ook ik ben voorstander van een streng dopingbeleid. Daar mag geen misverstand over bestaan. Als ik een vraag stel over het TAS, dan gaat die enkel over het taalgebruik.

Ik kan begrijpen dat er problemen zijn over de gevoeligheid inzake het taalgebruik. Er is ook een onderscheid gemaakt tussen de eliterenners en de andere wielrenners die hun rechtsprocedure voorlopig in Vlaanderen kunnen doorlopen.

Minister Bert Anciaux: Voordien konden die ook naar het TAS gaan, en zelfs door de internationale federatie voor het TAS worden gevorderd.

De heer Kris Van Dijck: Ik wil tot slot nog een boodschap meegeven: laat ons hopen dat geen enkele Vlaamse sporter naar het TAS moet.

Minister Bert Anciaux: Dat is een feit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de (brand)beveiliging van Vlaams cultureel erfgoed in de Koninklijke Bibliotheek van België

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, vorige week las ik in de krant: 'Minister Anciaux is de federale bemoeienissen meer dan zat'.

Mijnheer de minister, ik vraag u nu het omgekeerde. Misschien is het de hoogste tijd om u wat meer te bemoeien met het federale niveau, althans wat betreft de grote federale culturele instellingen en in het bijzonder de Koninklijke Bibliotheek.

Wereldwijd geniet de Koninklijke Bibliotheek van België bekendheid voor haar rijke en verscheiden verzamelingen handschriften, gedrukte boeken, prenten, tekeningen, kaarten, munten, medailles enzovoort. In de Koninklijke Bibliotheek wordt het culturele erfgoed van dit land, en dus ook van Vlaanderen, verzameld en bewaard. Er wordt ook onderdak geboden aan enkele gespecialiseerde wetenschappelijke onderzoekscentra. Er liggen bijna 35.000 oude handschriften, waaronder 4.500 Middeleeuwse. We hebben in ons land dus een van de grootste handschriftenkabinetten ter wereld. De afdeling kaarten omvat een verzameling van meer dan 200.000 kaarten, plattengronden en atlanten. Ook het Wettelijk Depot bevindt zich in de Koninklijke Bibliotheek. Deze afdeling bewaart en verwerft alle publicaties die verschenen zijn op het grondgebied van België en alle publicaties die gepubliceerd zijn in het buitenland door auteurs van Belgische nationaliteit. Ook voor Vlaanderen is de bibliotheek van groot belang. De brieven van Pieter Paul Rubens worden er bewaard, evenals het uniek exemplaar van het boek van de eerste Belgische drukkers. Deze zomer wordt er ook een dubbele tentoonstelling over Pieter Bruegel georganiseerd.

Ik stel deze vraag vanuit een grote bezorgdheid. Enkele weken geleden is me een brandweerverslag overgemaakt door een personeelslid van de bibliotheek. Die persoon was ten einde raad omdat de bibliotheek blijft botsen op een federale muur. Er zijn gigantische inspanningen nodig om de bibliotheek brandveilig te maken, maar na jaren aandringen lukt het niet om de nodige budgetten vrij te maken.

Ik heb het verslag bij, en het spreekt boekdelen. In bepaalde delen van de bibliotheek is geen branddetectiesysteem aanwezig. Er is geen dispatchingsysteem waarbij de hulpdiensten worden gewaarschuwd. Er is geen systeem dat personeel en bezoekers kan verwittigen bij problemen. De ingangen worden belemmerd door boeken. Dat is niet de schuld van het personeel, er is gewoon te weinig ruimte. De telefooncentrales zijn kapot. De voorzieningen die zijn aangebracht, blijken geen signalen meer door te geven. De slotzin van het verslag spreekt dan ook tot de verbeelding. De brandweermajoor stelt: 'Het is hoog tijd om te stoppen met spelen met vuur.'

Hier is daarnet gedebatteerd over de digitalisering van een en ander, maar het is hoog tijd om ons ook te bekommeren om het papieren geheugen van ons land. Mijnheer de minister, ik verwijt u uiteraard persoonlijk niets. U bent Vlaams minister van Cultuur, maar ik vraag u om grote inspanningen te doen om de federale overheid met de vinger te wijzen.

Wanneer bent u op de hoogte gebracht van de brandonveilige situatie in de Koninklijke Bibliotheek van België, of bent u het ook via de pers te weten gekomen? Op welke wijze wordt over dergelijke zaken gecommuniceerd? Waarom worden de brandadviezen niet gevolgd? Het is net alsof in de federale culturele instellingen de brandjes pas worden geblust als ze zich voordoen. Het kan niet dat de federale overheid pas reageert als een dossier in de pers wordt behandeld.

Ik wil het probleem wat breder situeren en verwijs daarvoor naar een vraag om uitleg die de heer De Clerck een paar maanden geleden heeft gesteld. Ook de heer Vanackere heeft over dit onderwerp al een aantal vragen gesteld. In de federale culturele instellingen blijken heel wat problemen te bestaan. Ik citeer u uit 2001: 'Ik roep alle Vlaamse partijen op om eensgezind de overheveling te eisen van de federale culturele instellingen naar de gemeenschappen'. Ik houd daar geen pleidooi voor, maar ik wil u aan deze woorden herinneren. U hebt toen verder gezegd: 'Ik wil de boeken van de Koninklijke Bibliotheek niet verdelen over Vlaanderen en Wallonië, maar ik wil een einde maken aan de aberraties die bestaan.' U slaat daarmee de nagel op de kop.

Mijnheer de minister, op welke wijze zult u overleg plegen met uw federale collega's? Is er interesse om tot een dialoog te komen over die overheveling? U hebt in uw antwoord van enkele maanden geleden terecht de klemtoon gelegd op het feit dat er een groot verschil bestaat in dynamiek tussen het beleid van de gemeenschappen op het vlak van kunsten en erfgoed en het beleid van de federale overheid op het vlak van culturele en wetenschappelijke instellingen. U zegt dat op het federale niveau die dynamiek absoluut afwezig is en dat er een groot maatschappelijk debat moet worden gevoerd over deze aangelegenheid. Op welke wijze zult u overleggen met de federale ministers? Zijn er maatregelen gepland om de bibliotheek en de andere federale culturele instellingen veilig te stellen? Bent u zich bewust van andere schrijvende voorbeelden in musea of instellingen?

Gisteren is dit ter sprake gekomen in de Kamercommissie. Ik word er misselijk van als ik hoor dat minister Verwilghen heeft overwogen om de Koninklijke Bibliotheek, al dan niet tijdelijk, te sluiten. In de bibliotheek maken op dit moment honderden studenten hun eindwerk. Ik heb dat vorige week met eigen ogen gezien. Het lijkt me uit den boze dat als gevolg van jaren inactiviteit en het nalaten van het leveren van financiële inspanningen, er wordt overwogen om de bibliotheek te sluiten. Op die manier wordt een stuk kapitaal van Vlaanderen ontoegankelijk gemaakt. Hoe zult u het overleg aanpakken?

Tot slot wil ik graag van u vernemen wat de toestand is in de Vlaamse musea en instellingen. Is daaromtrent een doorlichting gebeurd? Op welke wijze pakt u dit aan? Ik verneem dat er wordt gewerkt aan een masterplan rond erfgoed. Is dit daarin opgenomen? Vlaanderen beschikt over heel wat collecties die soms in privé-handen zijn. Er zijn echter ook heel wat gemeentebesturen die over rijke archieven beschikken. Ze hebben vaak de middelen niet om daar inspanningen voor te doen. Ik maak me weinig zorgen over nieuwe gebouwen omdat de brandveiligheid er in orde is, maar wat is de toestand van de oudere gebouwen waarin stukjes van onze rijke Vlaamse geschiedenis worden bewaard? Overweegt u om financiële injecties te geven ter bescherming van het Vlaamse culturele patrimonium?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, volgens mij is de vraag van mevrouw Crevits een terechte vraag. In haar vraag zit ook al het antwoord vervat. De KBB is net zoals enkele andere federale culturele instellingen niet overgeheveld naar de gemeenschappen om ik weet niet welke reden. Vaak zijn dat instellingen die de Belgische eenheid moeten symboliseren.

De vraag deed me ook denken aan de moeilijkheden met de plantentuin van Meise. Die stond ook op instorten. Ook daar werd blijk gegeven van de veronachtzaming van die federale instellingen. De culturele bevoegdheden zijn wel overgedragen aan de gemeenschappen. In hoeverre dragen wij zelf zorg van onze culturele instellingen? Zijn daar ook bijstellingen nodig? Ik denk dat wij korter op de bal spelen. Ik kijk uit naar het antwoord op die vragen.

De zaak van de KBB loopt parallel met die van het Flageygebouw. Dat is een mooi voorbeeld van

gedeelde verantwoordelijkheid tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, zonder hinder van de federale structuur. Ik pleit er zeker niet voor om de boeken te verscheuren en/of te verdelen: ik pleit voor gezamenlijk beheer door de gemeenschappen.

Met het oog op de federale verkiezingen van 2007 zouden we de lijst van federale instellingen in penibele toestand nog eens kunnen actualiseren en de daad bij het woord voegen. Daarmee bedoel ik: de verantwoordelijkheid en bevoegdheid overhevelen naar de gemeenschappen. Dat is belangrijk. De voorbeelden zijn legio. Veel federale instellingen zijn niet in orde met de brandveiligheidsnormen, er zijn lekken enzovoort. De verwaarlozing is schering en inslag. Dat is ons cultureel patrimonium onwaardig.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Ik ben blij dat de vraag van mevrouw Crevits over de grond van de zaak gaat. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de Vlaamse Gemeenschap meer betrokken raakt bij het beheer van deze instellingen?

De idee is om die instellingen over te hevelen naar de gemeenschappen. Dat is goed, maar dat is een maatregel op langere termijn. Er moet ook nu iets gebeuren. Als ik vandaag boodschappen doe voor het weekend, moet ik ook denken aan wat ik intussen wil eten of ik lijd honger. Wat ook de keuze wordt, de formule van een goede samenwerkingsovereenkomst is een essentiële stap. Zelfs als we verder willen gaan, op korte termijn is zo'n akkoord beter dan conflictueuze middelen zoals een beroep doen op het Overlegcomité.

Er zijn twee aspecten in deze aangelegenheid. Er is het samenwerkingsakkoord dat de Vlaamse Regering volgens haar regeerakkoord wil nastreven binnen bepaalde voorwaarden met de Franse Gemeenschap. Dan is er nog het idee – dat niet vastligt in het regeerakkoord – dat we ook met de federale staat naar een samenwerkingsakkoord moeten streven om dit soort zaken vandaag aan te pakken. Dat kan de voorbereiding vormen voor de volgende etappe.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Dit is een typische federale PITA, een 'pain in the ...'. Met dergelijke onaangename dossiers word ik voortdurend geconfronteerd. Uw vragen aan mij zijn terecht: alstublieft, blus de brand voor hij uitbreekt; kuis de rommel op; kom

tussen; corrigeer de negatieve federale beslissingen; voorkom federale stommiteiten; treed op tegen het niet-beslissen. Ik heb er mijn handen mee vol.

Als mijn partij in de federale oppositie zat, zou dit allemaal goedkoop klinken, maar mijn partij zit mee in de meerderheid. Toch zit het mij erg hoog dat ik keer op keer in mijn bevoegdheidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport word geconfronteerd met wat men op mijn kabinet een PITA noemt.

Het is interessant om het over dit onderwerp te hebben, belangrijker is wat we eraan kunnen doen. Iedereen weet dat de Koninklijke Bibliotheek van België onder de federale bevoegdheid valt en dat ik daar strikt genomen niets over te zeggen heb. Ik kan hoogstens klagen en kwaad zijn omdat ons erfgoed verwaarloosd wordt.

De KBB valt volledig onder de federale verantwoordelijkheid van de minister van Wetenschapsbeleid, de heer Verwilghen. Net zoals voor andere federale instellingen heb ik al pogingen ondernomen om een structurele samenwerking op te zetten en afspraken te maken over deze domeinen, die eigenlijk gemeenschapsbevoegdheden zijn.

Net zoals voor alle federale instellingen is de Regie der Gebouwen verantwoordelijk voor de infrastructuur en dus ook voor de preventie, de veiligheid en de brandveiligheid. De Regie der Gebouwen valt onder de verantwoordelijkheid van federaal minister Reynders. Niet alleen de Koninklijke Bibliotheek van België, maar ook de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, het Algemeen Rijksarchief en het Rijksarchief in de Provinciën, het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika en het Koninklijk Museum voor Natuurwetenschappen bewaren een deel van de Vlaamse geschiedenis. Elk van deze instellingen valt onder de bevoegdheid van de federale overheid en van de minister van Wetenschapsbeleid. Dat is de realiteit. Ik wil mijn verantwoordelijkheid niet afwimpelen. Ik wil doen wat ik kan. (*Opmerkingen*)

We hebben geen bevoegdheid, maar we hebben wel een collectieve verantwoordelijkheid. Dat voelt u ook allemaal zo aan, anders zouden er geen vragen om uitleg worden gesteld.

Er bestaat tot op heden geen structureel overleg met mijn collega van de federale regering over het beheer van het Vlaams cultureel erfgoed in federale instellingen.

gen. Er is dus ook geen communicatie over de brandveiligheid in de KBB. Ik heb dit via de commerciële zender vernomen. Het is erg dat ik dit net als elke burger heb moeten vernemen via de pers. De media hebben mij op de hoogte gebracht van de onveilige situatie in de Koninklijke Bibliotheek van België. Er zijn dus ook geen afspraken over communicatie.

Op donderdag 27 april heb ik een ontmoeting met de pers georganiseerd over de problematiek van de federale regelgeving. Steeds meer zorgen federale wetten en regels en de wijze waarop ze worden toegepast voor onrust en onduidelijkheid binnen de bevoegdheden cultuur, jeugd en sport. Uit de praktijk blijkt dat het bestaande overleg via het Overlegcomité niet volstaat om de vele problemen te voorkomen.

In mijn persnota stel ik twee mogelijkheden voor om aan deze concrete problemen te werken. Ik citeer: 'Ik wil in de schoot van de Vlaamse Regering een dossier ontwikkelen voor de herziening van de bijzondere wet op de Hervorming van de Instellingen. Minimaal zal dit leiden naar een sluitend overleg en een besluitvormingsprocedure. Daarnaast wil ik onderzoeken, in het licht van de onderhandelingen 2007, welke bevoegdheden kunnen worden gedefederaliseerd. Hierbij denk ik onder andere aan de federale of biculturele instellingen.'

Ik ben er rotsvast van overtuigd dat een deel van de federale culturele instellingen zal worden overgeheveld naar de gemeenschappen. Die overheveling beschouw ik als een van mijn prioriteiten. Verder betracht ik het co-beheer van een aantal andere federale instellingen. Niemand vraagt dat de Koninklijke Bibliotheek van België wordt gesplitst zoals dat ooit is gebeurd met de bibliotheek van Leuven, waarbij de even en oneven nummers werden gescheiden en de even nummers naar Louvain-la-Neuve verhuisden. Voor de Koninklijke Bibliotheek van België moet een co-beheer door de twee gemeenschappen mogelijk zijn via een overheveling van de federale middelen die vandaag aan die instelling worden toegekend. Het is dan de verantwoordelijkheid van de twee gemeenschappen om daar extra middelen aan toe te voegen.

In de beginsituatie moeten de bestaande middelen worden overgeheveld, ook deze die op een onrechtstreekse wijze worden toegekend bijvoorbeeld door de Nationale Loterij. De overheveling van het beheer naar de gemeenschappen lijkt me een noodzaak, niet alleen omwille van de bevoegdheden maar omdat de werking van die instellingen daar alleen beter van

wordt. Daar ben ik absoluut van overtuigd. Trouwens, indien dit land nog een toekomst wil, dan zullen de gemeenschappen meer bevoegdheden moeten krijgen om samen en in wederzijds respect en vertrouwen een aantal zaken te realiseren.

Ik maak een onderscheid tussen enerzijds het co-beheer en anderzijds het organiseren van een eigen depot. Het lijkt me niet noodzakelijk dat er één Belgisch depot blijft bestaan. Het is perfect mogelijk dat de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap elk hun eigen wettelijk depot organiseren.

Mevrouw Crevits, u vraagt of ik me bewust ben van andere schrijnende voorbeelden in Vlaanderen. De Vlaamse Gemeenschap beheert als overheid de collectie van de Vlaamse Gemeenschap en is verantwoordelijk voor het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen of het KMSKA, en voor het Kasteel van Gaasbeek. Beide musea zijn diensten in afzonderlijk beheer en zijn als musea decretaal verankerd in het erfgoeddecreet van 7 mei 2004.

De collectie van de Vlaamse Gemeenschap wordt beheerd door het agentschap Kunsten en Erfgoed. Voor het depot worden de brandveiligheidsvoorschriften gevolgd. Er is een calamiteitenplan opgesteld om alle onverwachte stomiteiten van anderen te kunnen opvangen. Een groot aantal collectiestukken bevindt zich echter op zeer diverse locaties, namelijk in musea, erfgoedinstellingen en overheidsgebouwen.

Voor het KMSKA werd een masterplan uitgetekend en wordt systematisch aan de verbetering van het gebouw gewerkt. Tijdens deze legislatuur willen we een groot deel van dat masterplan uitvoeren. Ik moet echter toegeven dat zelfs ons paradepaardje, het KMSKA, niet altijd even goed is beheerd. De investeringen die we tijdens deze legislatuur willen doen, zijn dan ook noodzakelijk, onder meer voor de veiligheid.

De financiering en begeleiding van deze werken gebeurt door de dienst Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap. Hetzelfde geldt voor het Kasteel van Gaasbeek. Ook het depot waar de collectie van de Vlaamse Gemeenschap wordt bewaard, wordt beheerd door de dienst Gebouwen.

Via het Erfgoeddecreet stimuleert de Vlaamse Gemeenschap de musea in Vlaanderen om een kwaliteitsvolle werking uit te bouwen. Ze doet dit door

musea te erkennen en erkende musea te subsidiëren. Op dit moment zijn 49 musea in Vlaanderen erkend door de Vlaamse overheid. Om erkend en gesubsidieerd te worden moeten de musea voldoen aan criteria inzake kwaliteitsvol beheer en behoud. Veiligheidsaspecten zijn daar inherent aan. Ook via projectsubsidies kunnen musea behouds-, beheers-, en veiligheidsaspecten in kaart brengen en waar nodig remediëren.

Via Culturele Biografie Vlaanderen, het steunpunt voor archiefinstellingen, bewaarbibliotheken, documentatiecentra, erfgoedcellen en musea, scherpen we de kennis over de veiligheid in musea aan via opleidingen, publicaties, studiedagen en consulentschap. Een mooi voorbeeld daarvan is het verspreiden van de 'handleiding voor het maken van een calamiteitenplan voor collectiebeherende instellingen'. Deze handleiding helpt erfgoedinstellingen bij het maken, invoeren en onderhouden van een integraal calamiteitenplan voor personeel, bezoekers, gebouw en collectie.

Het treffen van preventieve maatregelen, het bedenken van procedures, het organiseren van opleidingen en oefeningen, het schrijven van een plan zelf, het invoeren in de instelling en het actueel houden van dat plan komen in deze praktische publicatie aan bod. Ik wens echter nog wel de opmerking te maken dat deze beveiliging tegen rampspoed eindig is en dat we bij nieuwe investeringen steeds de verschillende functies van onze erfgoedinstellingen in ogenschouw moeten nemen. Een proportionele verspreiding over behoud en beheer, verwerving, wetenschappelijk onderzoek, presentatie en publiekswerking, is dan ook wenselijk.

Collega's, tot slot wil ik nog een bedenking meegeven. Ik wil de Vlaamse Regering een dossier met politieke afspraken voorleggen over alles wat mijns inziens dringend moet worden aangepakt in de domeinen Cultuur, Jeugd en Sport. Enerzijds pleit ik voor co-beheer waar dat goed en cultureel verantwoord is, anderzijds voor eigen beheer voor een aantal van die instellingen. Ik heb gesteld dat ik voor de zomer een dossier aanhangig wil maken bij het Overlegcomité. Het is niet noodzakelijk zo dat het Overlegcomité een slechte vorm van overleg zou zijn, maar het is vaak een laatste vorm van overleg, omdat ander overleg blijkbaar niet goed werkt.

Ik wil voor heel wat van die federale problemen minstens een onmiddellijk bindende afspraak over

samenwerking realiseren. De individuele contacten die ik heb met de verschillende collega's op het federale niveau – en geloof me: dat zijn er veel – wijzen erop dat afspraken die op vrijwillige basis worden gemaakt, niet altijd zomaar worden nageleefd. Ik heb daarvoor al heel wat brieven verstuurd. Ik zou me kunnen verschuilen achter het feit dat ik al zoveel brieven heb verstuurd, maar daarmee is de problematiek ten gronde nog niet aangepakt.

In afwachting van de wijziging van de bijzondere wet zouden we, ook als er geen overheveling gebeurt, in de bijzondere wet minstens een procedure moeten kunnen afspreken zoals die reeds bestaat voor Mobiliteit. Voor alle aspecten van Cultuur, Jeugd en Sport die federaal worden besproken of een onderdeel vormen van een federale besluitvorming, zou er een verplicht overleg moeten zijn of zou er minstens een advies van de gemeenschappen nodig moeten zijn, zoals dat nu voor Mobiliteit het geval is. Voor bijna elke beslissing die federaal wordt genomen op het gebied van Mobiliteit, moet men een verplicht advies vragen aan de gewesten.

Ik wil een verplicht, en wat mij betreft bindend, advies vragen aan de gemeenschappen voor alle zaken die vallen onder Cultuur, Jeugd en Sport. Zolang de problematiek van de residuaire bevoegdheden niet geregeld is, moet mijns inziens voor heel wat beslissingen die federaal worden genomen – zonder dat er een duidelijke lijst is van wat onder federale bevoegdheid valt – een veel grotere overlegprocedure worden georganiseerd.

Ik wil daarvoor dus politieke afspraken maken voor het einde van de federale legislatuur, dus voor 2007. Dat zou dan een afspraak tussen regeringen zijn, die nog niet bindend is voor een volgende regering, omdat die afspraak niet gebaseerd is op een wet. Daarom wil ik die afspraak in 2007 verankerd zien in de bijzondere wetgeving.

U weet dat we werken aan een samenwerkingsovereenkomst met de Franse Gemeenschap, maar ik wil ook de verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschap en het federale niveau bespreken. Ik denk alleen dat, zolang daarvoor geen wettelijk kader wordt gecreëerd, dit een goodwill-afpraak is die ik niet zal kunnen afdwingen, zelfs als er een samenwerkingsovereenkomst is. Ik kan alleen opnieuw wijzen op de politieke verantwoordelijkheid of de politieke onverantwoordelijkheid op dat moment. Ik denk dat we op dat vlak sluitende afspraken moeten kunnen

maken, die worden verankerd in de bijzondere wet van 1980, aangepast in 1989, waarin die overleg-procedure is opgenomen. Daar kunnen we dan zo'n samenwerkingsakkoord wettelijk aan verbinden. Dat lijkt me wel een nuttig instrument, ook al denk ik dat we eens goed moeten nadenken over de vraag waar best wordt gekozen voor een samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaamse en het federale niveau, voor een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en het federale niveau, voor co-beheer, waarvoor een samenwerkingsovereenkomst tussen de gemeenschappen nodig is of voor overheveling.

Ondertussen kan ik enkel met u, mevrouw Crevits, en met heel veel andere commissieleden, blijvend wijzen op de verpletterende verantwoordelijkheid van de federale overheid en het gebrek aan kennis – laat me het zo verklaren – van die overheid, waardoor er heel wat stomiteiten worden begaan. Mijns inziens heeft dat niet alleen te maken met een persoon, maar is dat een algemene tendens die al decennialang bezig is: op het federale niveau bestaat gewoon geen interesse, omdat men geen achtergrond heeft, geen middenveld heeft, geen bevolking heeft die het federale niveau daarover systematisch sensibiliseert. Men heeft er ook geen knowhow over.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Bedankt voor uw zeer uitgebreide antwoord, mijnheer de minister. Volgens mij heeft het geen zin om in New York kantoren te openen om toeristen naar Vlaanderen te lokken om ons erfgoed te bekijken, als we dan hier in Vlaanderen zelf struikelen over communautaire stenen als het gaat om de bescherming van dat erfgoed.

Mijnheer de minister, u hebt terecht de nadruk gelegd op het feit dat het een federale kwestie is, maar toch denk ik dat we onze paraplu zeker niet mogen open-trekken. U doet dat ook niet. U bent zelf trouwens lid van een partij die in de federale meerderheid zit, dus er kan zeker extra actie op dat vlak volgen.

Ik ben blij dat u het probleem erkent en ook goed plaatst. We zijn inderdaad wel collectief verantwoordelijk voor de toekomst van Vlaanderen en ook voor de bescherming van wat we nog hebben aan erfgoed. Ik vind het een beetje pijnlijk dat u zelf op de hoogte werd gebracht via de media, waarvoor ik zelf blijkbaar de oorzaak was doordat de kwestie uiteindelijk op de agenda is geplaatst. Dergelijke zaken mogen anno 2006 niet meer voorkomen, er moet meer en beter over worden gecommuniceerd en er moeten

meer en betere inspanningen worden geleverd om de toekomst van ons erfgoed veilig te stellen.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Ik zou mevrouw Crevits toch op een punt willen tegenspreken. Ik denk dat dit geen voorbeeld is van communautaire spanningen. Ik denk dat dit geen voorbeeld is van een conflict tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, maar veeleer van het niet-nemen van verantwoordelijkheid van de federale overheid. In die federale overheid maken ook Vlamingen de dienst uit. Ik wil dus maar zeggen dat het hier gaat over bevoegdheden en het juist invullen ervan.

Ik deel de mening van de minister dat die knowhow en interesse inderdaad niet aanwezig zijn bij de federale overheid. Mijnheer de minister, u zult in mijn fractie en mijn partij, de N-VA, een bondgenoot vinden om inderdaad de stap te zetten naar co-communautaire instellingen. Ik denk dat dit de enige oplossing is. Ik geloof niet in bindende adviezen of andere adviezen. We moeten inderdaad die kaart van co-beheer trekken, omdat die instellingen er alleen op die manier gebaat bij zijn. Ik denk dat we in deze aangelegenheid zelfs een bondgenoot moeten kunnen vinden bij de Franse Gemeenschap.

Minister Bert Anciaux: Ik wil toch iets verduidelijken. Die bindende adviezen zijn volgens mij wel noodzakelijk voor zaken die sterk gelinkt zijn aan vooralsnog federale bevoegdheden die niet zomaar zullen worden overgeheveld. Ik denk bijvoorbeeld aan het statuut voor de vrijwilliger, waarvoor, zolang de sociale zekerheid federaal is, bindende adviezen me wel nuttig lijken.

De heer Kris Van Dijk: Ik dacht dat deze instellingen in de bijzondere wet ook nominatief vernoemd zijn. Die moeten er in elk geval van worden uitgesloten.

Het enige probleem zou erin kunnen bestaan dat een en ander gepaard moet gaan met het overhevelen van middelen. Uit de 1-meitoespraak van federaal minister Onkelinx kunnen we opmaken dat ze ook voor andere zaken onvoldoende geld hebben. Dat zou misschien het enige obstakel kunnen vormen om over te gaan tot het oprichten van cocommunautaire instellingen. Wat dat betreft, deel ik natuurlijk de visie van mevrouw Crevits. Ik ben het ook eens met het antwoord van minister Anciaux. Er moet vrij spoedig orde op zaken worden gesteld.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de minister, ik heb met belangstelling kennisgenomen van uw plannen voor overmorgen betreffende de aanpassing van de bijzondere wet en, allicht, een aantal grondwettelijke bepalingen. Ik wil er wel de aandacht op vestigen dat de instellingen in Brussel enkel binnen de bevoegdheidsfeer van de Vlaamse Gemeenschap vallen als ze zich exclusief tot die gemeenschap richten. We hebben al eerder gezegd dat die grendel moet springen als we rekening willen houden met de realiteit in de hoofdstad. Er zijn nu eenmaal instellingen die zich tot de beide gemeenschappen zullen richten. Het is echter perfect mogelijk om beide gemeenschappen de verantwoordelijkheid te laten dragen.

In het Erfgoeddecreet hebben we de bepaling laten springen via een, als het ware, symbolische legislatieve aanpassing. We moeten echter ook rekening houden met de bijzondere wet en de Grondwet.

Mijnheer de minister, ik ben ervan overtuigd dat uw idee pas mogelijk is als rekening wordt gehouden met de gewijzigde evolutie. De gemeenschappen moeten samen hun verantwoordelijkheid kunnen opnemen.

U zegt ook dat het moeilijk zal zijn om op de korte termijn een samenwerkingsakkoord mogelijk te maken zonder bijzonder wetgevend initiatief. Als u een samenwerkingsakkoord met de federale staat kunt afsluiten waarin wordt opgenomen dat u voor bepaalde zaken op de hoogte moet worden gebracht, en u vindt genoeg gelijkgestemden, dan kan dat vandaag. Ik geef wel toe dat dit gemakkelijker gezegd is dan gedaan.

Ik ben het er niet mee eens dat we ervan moeten uitgaan dat er tot 2007 niets kan op het federale vlak. We staan nog voor een volledig politiek jaar. Het zou goed zijn dat de Vlaamse Gemeenschap zegt over een aantal zaken geïnformeerd te willen worden. Als we dat in een samenwerkingsakkoord kunnen gieten, dan is het aan de federale overheid om te zeggen dat ze geen zin heeft om daarop in te gaan. Los van welke wetgevende bevoegdheid dan ook, kan een overheid zich engageren om de andere te informeren.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer Van Dijck, voor CD&V is het vooral van belang dat elke overheid haar verantwoordelijkheid neemt. Het enige doel

is dat ons erfgoed op een fatsoenlijke manier wordt beschermd. Het kan niet zijn dat we de zwartepiet naar elkaar toeschuiven: we moeten gezamenlijk inspanningen leveren om het erfgoed te beschermen.

De heer Kris Van Dijck: Ik heb meer vertrouwen in de Vlaamse Gemeenschap dan in de Belgische staat.

Mevrouw Hilde Crevits: Daarover deel ik uw mening.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
